

« zurück blättern vor »

HOP int., ab 1550; auch *hup*. **1)** ‘Ausruf, der zum Springen auffordert; Ausruf beim Sprung u. dgl.’ – ‘wykrzyknik wyrażający zachętę do skoku; okrzyk wydawany przy skoku itp.’: 1548–1551 RejRozm 398, SPXVI *Niewie czo rzecz sfaloni trup Lapa brzegu a wola hup*. o 1568 RejZwierc 247, SPXVI *Vniya z Litwą. O Vniey iuz dawno by przez sen mowimy / Iáka sie z niey wyplátác áni fámi wiemy. [...] Nie bédáli s Polaki iáko przywyknęli / Wierę niewiem rzekfzy hup áby przepłynęli*. o 1599 B.Budny Apophtegmata F3v, SPXVI *Y násfzy Polacy mowią / nie mow hup / az przeskoczysz*. o 1618 Rys. cnt 9, NKPP *Nie mów hop, az przeskoczysz*. o (1638–1661) 1971 J.A.Mor.Fr. 326 *Nie mów “hup”, az przeskoczysz*. o (†1696) 1728 Pot.Arg. 655, L *Szko fkok uprzedać, iako mówią, hupem*. o 1786 Kaw.Nar. 380, L *Jeździec do konia, przesadzaiąc rów, zawoła hop!* o 1832 Lis 29-32, SJAM *Kozieł [...] hop w dól*. o 1846 Szturm.Katalept. II 191, DOR *Leciałem hop! hop! dalej i dalej, z ostępu w ostęp, z polany na polanę, jak wichler, jak błyskawica*. o (1902) 1950–1953 Dygas.Gody 68, DOR *Młodzieńcy wśród okrzyków “hejże hop hop!” w skokach dziarskich sadzili przez płomień stosu*. o (†1925) 1950–1952 Reym.Now. IV 137, DOR *Hop, hop, hop, jedzie chłop... A tak pan, a tak pan! – przyspiewywał podrzucając go wysoko*. o (1936) 1955 Hertz B.Samow. 162, DOR *Nagle ujrzałem przed sobą rów przerzającej szerokości Cofnąłem się, rozpedziłem, hop!... i znalazłem się na dnies rowu w jakiejś obrzydliwej mazi*. – (SŁA), SPXVI, CN, TR, L, SWIL, SW, LSP, DOR. **2)** ‘ein Zuruf, ein Ausruf’ – ‘okrzyk, za pomocą którego ludzie się nawołują’: 1823 G 863, SJAM *Jezus, Marya! na przód, hop, hop, ura!* o 1823 D₁ 376, SJAM *Z tropu w trop, hop, hop!* o (†1888) o.J. Skiba Poziom. 235, DOR – *Hop! hop!... hop! hop!... – rozlegało się po lesie. Wiele razy powtarzały się te okrzyki bez odpowiedzi*. o 1894 Sewer Nafta I 184, DOR – *Hop, hop. – rozległo się wesole nawoływanie od strony wieży*. o (1910) 1925 Konopn. Balcer 311, DOR s.v. *hopać: Słyszę – ktoś hopa... Takem odkrzyknął: – “Hop! hop!”* o (1914) 1950 Sier.Now. 214, DOR *Hej!... hop!... hop!... – dało się słyszeć w ciemnościach*. o (1938) 1949 Bogusz.Aniel. 135, DOR *Słyszysz pan, wołają. Trzeba im odpowiedzieć. Hop! Hop! Bywajcie!* o 1952 Breza Uczta 206, DOR *Hop, hop, panie, czy tu mieszka pan Grelowicz? – (SŁA), SWIL, SW, LSP, DOR.* ◇ **Var:** *hop* int., 1786 Kaw.Nar. 380, L – (SŁA), L, SWIL, SW, LSP, DOR; *hup* int., 1548–1551 RejRozm 398, SPXVI o [LBel.] (†1696) 1728 Pot.Arg. 655, L – (SŁA), SPXVI, CN, TR, L, SWIL, SW. ◇ **Etym:** **1)** nhd. *hop, hopp* int., ‘Ausruf zur Bezeichnung des Springens; ein Zuruf’, GRI. **2)** nhd. *hupp* int., ‘Zuruf der Jäger, wodurch sie das Ende des Treibens anzeigen’, GRI, nur für Inh. 2. ◇ **Der:** *hopnąć* v. pf., ‘einander “hop” zurufen’, 1880 Wodz.Wspom. 78, DOR, zuerst geb. SW; *hopać* v.

imp., ‘einander “hop” zurufen’, (1910) 1925 Konopn.Balcer 311, DOR,
zuerst geb. SW; *hopki* subst. pl., ‘Sprünge, aufmüpfiges Gehüpf’, 1933
Unil.Człow. 4, DOR, zuerst geb. SW, nur für Inh. 1. ❖ Inhalt 2 stammt
wohl aus dem Jägerwortschatz, aber über einen literarischen Text (vgl.
Mickiewicz 1823 D1 376, SJAM oben); SW und LEHR-SPLAWIŃSKI definieren
dementsprechend *nawoływanie się w lesie* (‘Ausruf im Wald’).

« *zurück blättern vor* »